

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Akten for det indre marked – manglende foranstaltninger« (tillægsudtalelse)

(2014/C 67/09)

Ordfører: **Benedicte FEDERSPIEL**

Medordførere: **Martin SIECKER og Ivan VOLEŠ**

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg besluttede den 14. februar 2013 under henvisning til forretningsordenens artikel 29, stk. 2, at afgive udtalelse om:

"Akten for det indre marked – manglende foranstaltninger"

(tillægsudtalelse).

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Det Indre Marked, Produktion og Forbrug, som vedtog sin udtalelse den 2. oktober 2013.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 493. plenarforsamling den 16.-17. oktober 2013, mødet den 16. oktober, følgende udtalelse med 119 stemmer for, 4 imod og 13 hverken for eller imod:

1. Indledning

1.1 Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) har fulgt Kommissionens initiativer til relancering af det indre marked fra starten i 2010. I sin udtalelse om Akten for det indre marked I ⁽¹⁾ nævnte udvalget en række foranstaltninger, som det savnede blandt Kommissionens forslag ⁽²⁾. Der bør tages højde for bemærkninger og konklusioner fra "Rapport om unionsborgerskab 2010 – Afskaffelse af hindringerne for unionsborgernes rettigheder" ⁽³⁾. EØSU gør Kommissionen opmærksom på, at der er flere hindringer for det indre markeds funktion i dag, end da det blev etableret ⁽⁴⁾.

1.2 EØSU er en vigtig partner i forbindelse med tilrettelæggelsen af "månedens for det indre marked". Bidraget fra civilsamfundets organisationer er nødvendigt for at få det rette fokus på de foranstaltninger, som relanceringen af det indre marked kræver, da disse organisationer påvirkes af tiltagene.

1.3 EU's økonomiske linje må lægges om efter næsten 30 år og troen på, at det fri marked altid evner at korrigere dysfunktionel markedsadfærd, må opgives. Den nylige økonomiske og finansielle krise har haft alvorlige følger for borgerne: deres ofre skal resultere i nye perspektiver, ellers vil støtten til den europæiske integration falde yderligere. I den henseende opfattes vedtagelsen og gennemførelsen af initiativerne under akten for det indre marked I og II for at have været for langsom.

1.4 Der skal træffes konkrete foranstaltninger til bekæmpelse af enhver form for fattigdom, herunder på områderne energi,

forbrug, overdreven gældsætning mm., der er forårsaget af den finansielle krise, og som undergraver den økonomiske vækst og resultaterne af det indre marked.

1.5 EØSU har gentagne gange insisteret på medlemsstaternes medansvar for at realisere et velfungerende indre marked gennem en hensigtsmæssig gennemførelse og håndhævelse. Håndhævelsen skal have en ny grænseoverskridende dimension, der involverer samarbejde. Et fremtidssikret indre marked skal bygge på en bæredygtig, yderst konkurrencedygtig økonomi, der er baseret på bæredygtige processer og produkter, et anstændigt arbejdsmiljø og innovation. Det er vigtigt, at Kommissionen sætter EU's 500 millioner borgere i centrum for det indre marked. De repræsenterer en vigtig økonomisk styrke, hvis forbrug står for 56 % af EU's BNP, som anført i Kommissionens forbrugerdaysorden ⁽⁵⁾.

1.6 Det indre marked skal være et instrument, som leverer håndgribelige resultater i tråd med det sociale og miljømæssige *acquis*. Initiativer under akten for det indre marked I og II skal koordineres med foranstaltninger og skridt til styrkelse af Den Økonomiske og Monetære Union (finanspagten, ESM, europluspagten mm.).

1.7 Forhandlinger om frihandelsaftaler bør anvendes til at sikre lige konkurrencevilkår, f.eks. gensidighed hvad angår toldtariffer, samtidig med at høje standarder for forbruger-, miljø- og socialbeskyttelse fastholdes. I konkurrencen med globale aktører skal EU sikre faktorer, som styrker Unionens konkurrenceevne, herunder tilgængelige energiresourcer, en kvalificeret arbejdsstyrke og et fleksibelt arbejdsmarked.

⁽¹⁾ EUT C 24, 28.1.2012, s. 99.

⁽²⁾ EUT C 132, 3.5.2011, s. 47; EUT C 24, 28.1.2012, s. 99; EUT C 299, 4.10.2012, s. 165.

⁽³⁾ COM(2010) 603 final.

⁽⁴⁾ Jf. det katalog over handelshindringer i det indre marked, som Observatoriet for Det Indre Marked har offentliggjort: <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.publications.24626>.

⁽⁵⁾ EUT C 11, 15.1.2013, s. 54.

2. Det digitale indre marked

2.1 Den nyligt vedtagne forordning om selektiv distribution har bevaret sondringen mellem offline og online-distributionskanaler ved at tillade, at der kan stilles krav om, at visse distributører skal have et fysisk forretningssted ("bricks and mortar"-virksomhed), inden de begiver sig ud i onlinesalg. Den nye forordning vil ikke forhindre en selektiv distribution af hverdagsprodukter, der kan have negativ indvirkning på konkurrencen og forbrugernes valgmuligheder.

2.2 Kommissionen bør stå fast og bekræfte princippet om søgningsneutralitet, som fastslår, at søgemaskiner ikke bør manipulere med de såkaldte "naturlige søgeresultater" af hensyn til egne kommercielle interesser. Løsningsmodeller baseret på mærkning af søgeresultater er ikke tilstrækkelige til at genoprette konkurrencen, forhindre konkurrencebegrænsende adfærd og styrke forbrugervelfærd.

2.3 Databeskyttelse

2.3.1 Når den reviderede databeskyttelsesforordning er vedtaget, vil det være vigtigt, at medlemsstaterne får retningslinjer om specifikke bestemmelser, så det sikres, at de gennemføres på sammenhængende vis.

2.3.2 Der bør især fokuseres på udviklingen af standardmeddelelser om beskyttelse af privatlivets fred. Den nye forordning indeholder en bestemmelse, som kræver, at politikker for beskyttelse af privatlivets fred skal være gennemsigtige og forståelige for forbrugerne. Udviklingen af standardmeddelelser om beskyttelse af privatlivets fred vil bidrage til at sikre, at forbrugerne er ordentligt informerede om brugen af deres personlige oplysninger, og at politikker for beskyttelse af privatlivets fred ikke længere består af komplekse juridiske tekster. Det bør sikres, at erhvervslivet, navnlig SMV'er, ikke pålægges uforholdsmæssigt store administrative byrder og omkostninger.

2.4 Ophavsret

2.4.1 Efter anbefalingerne fra tidligere kommissær Antonio Vitorino må Kommissionen vedtage opfølgingsforanstaltninger for at sikre, at de nuværende afgiftsordninger for ophavsret gradvist udfases. På kort sigt bør det nuværende system reformeres, og det bør præciseres, at digitalt indhold, som er omfattet af licensaftaler, ikke må belægges med yderligere afgifter, hvis det uploades til en "cloud" eller lagres i den via en tjenesteudbyder. Det er også vigtigt, at ophavsretsafgiften bliver synlig for slutbrugeren, og at beregne afgifter på grundlag af den økonomiske skade, som privatkopiering forårsager.

2.4.2 Direktivet om ophavsret fra 2001 har ikke opfyldt målet om en harmonisering af ophavsretten i EU's medlemsstater. Der findes betydelige forskelle med hensyn til undtagelser og indskrænkninger, hvilket skaber juridisk usikkerhed for både forbrugere og ophavsmænd. Det bør prioriteres at revidere dette direktiv.

2.4.3 Det nuværende system for distribution af audiovisuelt indhold baseret på platforme og territorialfrigivelse skal tilpasses

de digitale rammevilkår og leve op til forbrugernes forventninger. Den kronologiske frigivelse af film gennem forskellige medier (biografer, DVD, Video on Demand), og i forskellige geografiske områder, bør reduceres og tillade en vis form for fleksibilitet. Der er råderum til at eksperimentere med innovative forretningsmodeller, som ville gøre det muligt at have en enkelt frigivelsesdato for audiovisuelt indhold i lande med en fælles kulturel og sproglig tradition.

2.5 Digitale produkter

2.5.1 Det er nødvendigt at fortsætte den harmoniseringsproces, som blev indledt med direktivet om forbrugerrettigheder fra 2011, ved at revidere og opdatere forbrugerkøbsdirektivet fra 1999, så det lever op til udfordringerne i den digitale økonomi: der er et presserende behov for afhjælpende foranstaltninger, når der er tale om mangelfulde produkter med et digitalt indhold.

2.5.2 Kommissionen bør udarbejde retningslinjer for anvendelse af lovgivningen om urimelige kontraktvilkår (direktiv 1993/13/EØF) på forbrugeraftaler om levering af digitalt indhold.

3. Varer og tjenesteydelser

3.1 I september 2013 fremsatte Kommissionen forslag om en lovgivningspakke til fuldførelse af det indre marked for telekommunikation. EØSU beklager, at man med forslaget ikke benytter lejligheden til at reducere roamingafgifterne yderligere og dermed forbedre det indre marked for de europæiske borgere. EØSU bifalder forslagene til regler, der skal gøre det lettere at skifte operatør, sikre mere rimelige aftalebetingelser og en rimelig kommerciel praksis samt sikre bedre håndhævelse og klageadgang. Reglerne vedrørende netneutralitet er et skridt i den rigtige retning, men må styrkes yderligere.

3.2 Forholdet mellem harmoniserede og ikke-harmoniserede sektorer opfylder økonomiens grundlæggende behov. Ethvert yderligere tiltag til harmonisering af andre varesektorer skal baseres på en grundig analyse. For ikke-harmoniserede sektorer, der er omfattet af principperne om gensidig anerkendelse, bør Kommissionen opstille retningslinjer for den rolle og juridiske status, der indehaves af private prøvningsorganer, som ikke accepterer certifikater, der er udstedt af prøvningsorganer fra andre lande. Den tosproglige liste over ikke-harmoniserede produkter på Kommissionens websted bør gøres komplet.

3.3 Forbrugerne har stadig ikke adgang til et indre marked for finansielle tjenesteydelser i detaileddet. På grund af erhvervsmæssige og kommercielle barrierer er det stort set umuligt for forbrugerne at købe finansielle tjenesteydelser i udlandet. Eksisterende store forskelle i kvalitet og pris mellem bankkonti, opsparingskonti og realkreditlån medlemsstaterne imellem kunne gøre det attraktivt for forbrugerne at købe finansielle produkter i andre lande. EØSU opfordrer Kommissionen til at analysere denne situation og foreslå initiativer. Forbrugerne modtager ofte ikke objektive og uafhængige anbefalinger/rådgivning om vigtige finansielle beslutninger med relation til pensionsopsparing, andre investeringer eller langfristede lån. Uafhængige og prismæssigt overkommelige modeller for finansiell rådgivning bør styrkes i hele Europa.

3.4 Håndhævelsen af reglerne for finansielle tjenesteydelser er stadig ikke tilfredsstillende: nogle medlemsstater har ingen offentlig instans med ansvar for forbrugerbeskyttelse. Hvis sådanne instanser findes, er deres juridiske beføjelser ofte for begrænsede. Heller ikke de europæiske tilsynsmyndigheder (EBA – Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, ESMA – Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og EIOPA – Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger), der blev etableret for to år siden, har et mandat, der er stærkt nok inden for forbrugerbeskyttelse. Deres beføjelser i den henseende bør udvides, og tilsynsmyndighederne skal have mulighed for at koordinere indsatsen med de nationale myndigheder.

3.5 Det indre marked for tjenesteydelser, herunder netværksinfrastruktur-tjenester (telekommunikation, elektricitet, gas, transport og forsikring) har det største potentiale for forbedringer. En forbedring af resultaterne med kvikskrancer i alle medlemsstater er en forudsætning for, at direktivet kan bidrage til vækst og øget beskæftigelse. Kommissionen bør udarbejde lovgivningsmæssige henstillinger om fjernelsen af hindringer for gennemførelsen af direktivet ⁽⁶⁾, som peer-to-peer-analysen har påpeget. EØSU opfordrer til, at der oprettes en komplet database over alle godkendelsesordninger med det formål at kortlægge bedste praksis på lovgivningsområdet og udpege unødvendige og uacceptable krav fra de udstedende myndigheders side.

4. Fri bevægelighed for arbejdstagere

4.1 EØSU støtter tiltag til at forbedre arbejdskraftens frie bevægelighed, herunder fjernelsen af hindringer som manglende anerkendelse af faglige kvalifikationer. Det er især nødvendigt at modernisere og liberalisere dette system, øge koordinationen i sundhedssektoren for at forebygge mangel på arbejdskraft i de udsendende lande, styrke koordinationen af sociale sikringsordninger og oprette en kvikskrancer med det formål at lette registreringsprocedurerne ⁽⁷⁾.

4.2 Det overordnede rammedirektiv, relaterede direktiver og den vedvarende overvågning vha. flerårige strategiske planer har resulteret i konvergerende sikkerhedsregler (herunder minimumskrav), der anerkendes af arbejdstagerne, herunder dem, der befinder sig i (midlertidige og mobile) grænseoverskridende situationer. Siden 1978 er denne proces kontinuerligt blevet gennemført ved hjælp af på hinanden følgende handlingsplaner. Da den sidste udløb i december 2012 iværksatte Kommissionen ikke en ny handlingsplan. Med henblik på at videreføre denne konvergensproces bør Kommissionen hurtigst muligt vedtage en ny handlingsplan under EU-strategien til fremme af høje sikkerhedsstandarder (som fremhævet af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen) i et tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter.

4.3 Tilbagetrækningen af Monti II-forordningen løser ikke de problemer, der er opstået som følge af EU-Domstolens

retspraksis, der er baseret på en mangelfuld lovgivning om udstationering af arbejdstagere ⁽⁸⁾ og gennemførelsen af denne. Arbejdsmarkedets parter i Europa har ikke kunnet nå til enighed om dette spørgsmål. Kommissionen bør ikke desto mindre overveje at foreslå medlemsstaterne, at der tilføjes en protokol om sociale fremskridt til EU-traktaterne, som fastslår, at sociale rettigheder ikke er underordnet økonomiske friheder. Dette kunne tydeliggøre, at det indre marked ikke er et mål i sig selv, men at det også blev etableret for at sikre sociale fremskridt og velstand for alle EU-borgere ⁽⁹⁾.

4.4 Når vigtige EU-rettigheder overtrædes, skal arbejdstagere, forbrugere og virksomheder have mulighed for at gøre de rettigheder gældende, som EU-lovgivningen har givet dem. I den henseende henviser EU imidlertid kun til forbrugeres og virksomheders rettigheder. Det er nødvendigt, at arbejdstagere har den samme mulighed for at gøre rettigheder i EU-lovgivningen gældende i tilfælde af grænseoverskridende arbejdsmarkedskonflikter. Selvom det ofte hævdes, at arbejdstagerne har adgang til retsvæsenet og kan søge erstatning samt overholdelse af arbejdsvilkår og lovgivning gennem de lokale domstole i værtslandet, er det i praksis således, at de henvises til domstolene i deres hjemland ⁽¹⁰⁾.

5. Gennemførelse, implementering og håndhævelse

5.1 En ny udfordring for håndhævelsen af forbrugerrettigheder kommer fra store internationale virksomheder eller sammenslutninger, der anvender markedsføringsstrategier møntet på hele Europa, som ikke længere kan imødegås af nationale modeller for håndhævelse. Et bedre samarbejde mellem nationale retshåndhævende myndigheder, og en mere fremtrædende rolle for Kommissionen i den fælles koordinering af disse tiltag, bør være målet. Synergieffekter mellem offentlige og private aktører på håndhævelsesområdet, f.eks. forbrugerorganisationer, bør udnyttes bedre.

5.2 Samarbejdet mellem nationale retshåndhævende myndigheder er blevet et vigtigt emne, men hidtil uden den store succes. Kommissionen bør spille en større rolle i koordinationen af nationale håndhævelsesforanstaltninger i de tilfælde, hvor der er tale om en overtrædelse af forbrugerlovgivningen med en europæisk dimension. Derudover bør det indgå i overvejelserne at give Kommissionen beføjelser til at håndhæve EU's forbrugerlovgivning ⁽¹¹⁾ (på samme måde som for konkurrencerettens vedkommende).

6. Specifikke forbrugerspørgsmål

6.1 EØSU beklager, at der kun er blevet stillet forslag om et ikke-bindende initiativ vedrørende gruppespørgsmål efter alle disse år og på trods af gennemførelsen af fire høringer. Derudover tager principperne i Kommissionens henstilling ikke højde for forbrugernes behov og lever ikke op til status quo i nogle medlemsstater.

⁽⁶⁾ EØSU's Observatorium for Det Indre Marked vil vurdere konsekvenserne af tjenesteydelsesdirektivet for byggesektoren i en række medlemsstater set ud fra civilsamfundets perspektiv.

⁽⁷⁾ C. Dhéret; A. Lazarowicz; F. Nicoli; Y. Pascouau; F. Zuleeg. *Making progress towards the completion of the Single European Labour Market*. EPC Study No 75, May 2013.

⁽⁸⁾ Jf. EØSU's udtalelse, EUT C 76, 14.3.2013, s. 24.

⁽⁹⁾ Art. 3, stk. 3, i EUF-traktaten.

⁽¹⁰⁾ http://www.uva-aiaas.net/uploaded_files/publications/WP118-Cremers,Bulla.pdf

⁽¹¹⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-13-228_en.htm

6.2 Urimelig handelspraksis

6.2.1 Det bør være målet at sikre en bedre håndhævelse af direktivet om urimelig handelspraksis, navnlig i det digitale miljø, herunder især inden for e-handel (f.eks. handelspraksis, som vildleder forbrugerne om deres lovbaserede garantirettigheder samt ikke-gennemskelige og urimelige kontraktvilkår) og i lufttransportsektoren for så vidt angår onlinereservationer mm.

6.3 Standardisering af information forud for kontraktindgåelsen ved forbrugerkontrakter

6.3.1 EØSU bifalder initiativet i forbrugerdaysordenen 2012 om en standardisering af de oplysninger, der skal gives, inden der indgås en aftale, som fastsat i artikel 5 og 6 i direktivet om forbrugerrettigheder. Dette bør bidrage til, at informationen forud for kontraktindgåelse bliver omfattende, gennemskelig, lettilgængelig og læsevenlig. Dette tiltag kræver støtte fra forbrugersammenslutninger og bør tage højde for forskning i forbrugeradfærd set i forhold til informationsbyrden (f.eks. SWD(2012) 235 final, 19. juli).

6.4 E-handel og grænseoverskridende levering

6.4.1 Det er nødvendigt at se nærmere på problemerne med høje/højere priser for grænseoverskridende levering sammenlignet med indenlandsk levering og skabe mere konkurrenceprægede onlinemarkeder. Prisen for grænseoverskridende levering er ofte så høj, at det ikke giver forbrugerne en reel fordel at handle i udlandet, selv i de tilfælde, hvor produktets pris er lavere. En studie, som Kommissionen fik gennemført i 2011⁽¹²⁾, bekræftede, at de grænseoverskridende priser for pakker gennemsnitligt er dobbelt så høje som indenlandske referencepriser.

6.5 Forbrugeroplysning

6.5.1 Store dele af europæisk og national lovgivning tager udgangspunkt i, at oplyste forbrugere er stærke forbrugere, som er i stand til at vælge de bedst mulige produkter og tjenesteydelser. Forbrugeroplysning er stadig et af de primære reguleringsværktøjer, men dets begrænsninger er velkendte, idet forbrugerne ofte ikke læser eller forstår kontraktoplysninger, der er skrevet og præsenteret på en uforståelig facon. Kommissionen bør undersøge området og reagere med politiske foranstaltninger, der sigter mod at forbedre forbrugeroplysningen og inddrage virksomheder, lovgivere og forbrugerorganisationer.

6.5.2 Kommissionens påbegyndte arbejde vedrørende principper for sammenligningsværktøjer, bl.a. uafhængighed og upartiskhed, bør snarest resultere i konkrete politiske foranstaltninger, herunder retningslinjer for lovgivere og virksomheder.

6.6 Bæredygtige produkter

6.6.1 Bæredygtighed og produktsikkerhed på den ene side og forbrugertilid på den anden er to sider af samme sag. Planlagt

forældelse af produkter (en indbygget begrænset holdbarhed) som en kommerciel strategi er i modstrid med principperne om bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug. Kommissionen bør undersøge, om det er nødvendigt at samstemme forbrugernes forventninger til et produkts holdbarhed med den juridiske garantiperiode. Udvalget fremhæver, at foranstaltninger vedrørende holdbarhed og brugslevetid, eftersalgsservice og reservedelsfortegnelser ville fremme et bæredygtigt forbrug og en bæredygtig produktion⁽¹³⁾.

7. Erhvervsklima

7.1 EØSU opfordrer til, at den administrative byrde reduceres, navnlig for SMV'er, samtidig med, at udvalget understreger behovet for at anvende intelligent regulering på EU- og nationalt niveau⁽¹⁴⁾. Medlemsstaterne bør offentliggøre gennemførelsen af EU-lovgivning online, og i realtid, samt inddrage civilsamfundet i gennemførelsesprocessen og gøre opmærksom på nye regler.

7.2 Udvalget opfordrer Kommissionen til at tage højde for de særlige karakteristika, som kendetegner små virksomheder og mikrovirksomheder i SMV-gruppen ved forberedelsen af konsekvensanalyser og udarbejdelsen af retsakter. Mikro-, små og mellemstore virksomheder bør behandles som tre særskilte grupperinger og ikke som én gruppe under definitionen SMV⁽¹⁵⁾.

7.3 Adgang til finansiering har afgørende betydning, navnlig for SMV'er. EU skal støtte skiftet fra (den i høj grad dominerende) bankfinansiering til andre kapitalprodukter som risikovillig kapital og kapitalmarkeder. Hvis dette skal fungere, må investorerne overbevises om, at der er tale om et stabilt investeringsklima med langsigtede strategier.

7.4 EØSU anbefaler, at der ses nærmere på muligheden for at etablere en europæisk garanteret finansiel fond, der kan stille finansiering til rådighed for SMV'er, som opfylder visse grundlæggende krav, gennem et system, der giver den kvalificerede virksomhed let adgang til finansiering, uden at der vil være tale om sikkerhedsstillelse eller andre betingelser, der normalt kræves af banker. Repræsentative erhvervsorganisationer med ansvar for den kvalificerede virksomhed bør inddrages i forvaltningen af et sådant system⁽¹⁶⁾.

7.5 Øget gennemsigtighed og ansvarlighed bør tillægges den højeste prioritet for at sikre, at det indre marked effektivt bidrager til at udforme retlige rammer, der respekterer alle interessenters legitime interesser. Initiativer vedrørende virksomhedernes sociale ansvar bør omfatte et eventuelt misbrug af underleverandør- og udliciteringskontrakter, navnlig med relation til grænseoverskridende levering af tjenesteydelser og/eller rekruttering af arbejdskraft. Det må overvejes at udforme en EU-retsakt til bekæmpelse af misbrug med relation til skuffeselskaber, som

⁽¹³⁾ EFT C 66 af 5, 3.3.1997, s. 5.

⁽¹⁴⁾ En mulig løsning kunne være Det Forenede Kongeriges "one-in/one-out"-princip (som grundlæggende går ud på, at indførelsen af en ny regel kræver, at en anden regel fjernes).

⁽¹⁵⁾ EØSU's udtalelse om "Intelligent lovgivning – imødekomme af de små og mellemstore virksomheders behov", EUT C 327 af 12.11.2013, s. 33.

⁽¹⁶⁾ Jf. erfaringerne med det såkaldte "Seczenyi"-kort i Ungarn.

⁽¹²⁾ Intracommunity cross-border parcel delivery – Study for European Commission, FTI Consulting, London 2011.

forvrider konkurrencen for SMV'er, omgår arbejdstagerrettigheder og undgår obligatoriske indbetalinger. Det må gøres lettere at retsforfølge ikke-reelle virksomheder, der er aktive i hele EU, ikke blot i oprindelseslandet, men også i andre medlemsstater.

8. Beskatning

8.1 Et bedre samarbejde mellem medlemsstaterne og på globalt niveau om gennemsigtighed og information om bankkonti i EU er en nødvendighed i bekæmpelsen af den skatteunddragelse, som beløber sig til en billion euro i EU. EØSU opfordrer til, at der hurtigt indgås en aftale om EU's rentebeskatningsdirektiv og gives mandater til forhandling af mere effektive beskatningsaftaler med Schweiz og andre lande.

9. Infrastrukturnet

9.1 Energi

9.1.1 Kommissionens meddelelse "Et velfungerende indre marked" fra november 2012 er et vigtigt skridt mod oprettelsen af et internt marked for energi inden 2014. Der bør gøres større fremskridt ved at tage højde for de realiteter, som de europæiske forbrugere står overfor. Det bør gøres lettere at skifte energileverandør, og forbrugerne skal have uafhængig rådgivning, således at de kan træffe det bedst mulige valg. Proaktive nationale tilsynsmyndigheder, der har beføjelser til at overvåge fakturering, leverandørskift og forbrugerklager, er en vigtig faktor på det indre marked.

9.1.2 EU skal diversificere sine kilder til energiimport, finde alternativer og oprette netværk. Støtte til visse vedvarende energikilder kan resultere i konkurrenceforvridning på markedet, og derfor bør denne form for støtte gradvist reduceres. Der bør

oprettes kvikskranks, så procedurerne for tildeling af godkendelser bliver hurtigere, mere gennemsigtige og enkle. Dette ville i høj grad reducere byrden for initiativtagere, der har viljen til at investere i energiinfrastruktur.

9.2 Transport

9.2.1 Den hyppige forekomst af urimelige vilkår i luftbefordringsaftaler giver anledning til stigende bekymring i hele EU. I de seneste år har flere forbrugerorganisationer lagt sag an mod store europæiske luftfartsselskaber, hvilket har resulteret i, at nationale domstole har vurderet, at mange af luftfartsselskabernes almindeligt anvendte vilkår og betingelser er urimelige. Kommissionen har forsømt lejligheden til at tage hånd om dette spørgsmål i forbindelse med revisionen af forordning 261/2004 om luftfartspassagerers rettigheder. Kommissionen bør opstille en bindende liste over urimelige vilkår i luftbefordringsaftaler.

9.2.2 Med henblik på et mere velfungerende indre marked er det nødvendigt at fremme **jernbanegodstjenester** og multimodal transport⁽¹⁷⁾. Der må gøres en større indsats for at vedtage tekniske specifikationer for interoperabilitet⁽¹⁸⁾.

9.2.3 Virksomheder, der transporterer gods ad landevejen, er stadig underlagt begrænsninger i deres grænseoverskridende drift. Forudsætningerne for en yderligere åbning af EU's marked for godskørsel er ikke til stede. Ændringer i EU-reglerne om adgang til transportmarkedet (herunder cabotage) bør ledsages af harmoniseringsforanstaltninger inden for håndhævelse, sociale anliggender og beskatning. Hvis disse forhåndsbetingelser ikke opfyldes, risikerer ændringer i cabotagereglerne at få negative konsekvenser for den fair konkurrence og sektorens bæredygtighed. I mellemtiden skal de eksisterende regler håndhæves⁽¹⁹⁾.

Bruxelles, den 16. oktober 2013

Henri MALOSSE

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽¹⁷⁾ Jf. EØSU's udtalelser: EUT C 143, 22.5.2012, s. 130 og EUT C 24, 28.1.2012, s. 146.

⁽¹⁸⁾ COM(2013) 32 final: Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om fremskridt i arbejdet med at opnå interoperabilitet i jernbanesystemet.

⁽¹⁹⁾ Som aftalt mellem arbejdsmarkedets parter i den sociale sektordialog, <http://www.iru.org/cms-filesystem-action/Webnews2012/CabotageStatement.E.pdf>.